

Konstkollen – med glädjen och gråten i halsen

av [Pontus Kyander](#) 18 februari, 2020 NY TID

Gunzi Holmström: Den naiva krukmakaren.

Galleria A2, Kaserngatan 28 A 2, Helsingfors. Till 23.2.

Den blinda simmaren vid den finska sommarsjön berättar om sin väg till polysexualitet och helande. Det är en berättelse långt mindre sensationell än djupt personlig och sårbar.

Gunzi Holmström visar ett helt färskt videoverk, *Aura Kanerva Merivuokko* (2020), bland sina målningar på Galleria A2. Verket är anspråkslöst till formen, rakt och enkelt klippt och berättat – och därmed också effektivt. Berättaren på klipporna, klänning och flätor, lite skäggstubb och ögonen vars blick gömmer sig i hålorna, en ung människa som tagit sig igenom mycket, inte minst ett utanförskap som tillåter hen att ta ett steg till, bortanför det som med samtida ordvrängande kallas könsnormativitet. Man kunde kalla det människoblivande.

Gunzi Holmström är mest känd för sina videoarbeten, och utan att ha sett dem alla är det detta verk som sätter djupast märke i mig. Vad innebär det att vara sig själv? Hur lång är vägen dit, och vad krävs för att nå dit? Vilken av alla möjligheter är det som förverkligar den jag egentligen vill vara? Detta är inte en fråga som inskränker sig till sexualiteten; identitet är ett mångfacetterat begrepp. Jag tänker att det inte handlar om att vara utan att bli, att identitet inte är statiskt utan rörligt – eller båda samtidigt: vi ska strax tala om Heisenbergs osäkerhetsrelation. Kanske är det så med identiteten, en punkt vars rörelse och position aldrig kan bestämmas samtidigt.

Holmström arbetar utpräglat intuitivt i sina temperamålningar på plywood (se bilden). Formerna är samtidigt igenkännbara och abstrakta, som om **Hilma af Klint** hade förrirat sig till *The Summer of Love* i San Francisco 1968. Ett stråk psykedelia och samtidigt ett kontrollerat språk i linjer och ytor, en strävan efter symmetri som hela tiden bryts. Någon skulle kanske anmärka på tekniken här eller där. Men det saknar betydelse. Gunzi Holmström uttrycker även i dessa målningar något ärligt, personligt och därmed också sårbart. Och samtidigt är det roligt, som en lek, lika lätt som en dag då sommarens lovar sol och frihet, men där horisonten mulnar. Där leker de alla i ring: Den mätta rövaren, Den ärliga soldaten, Den vandrande jungfrun, Den lata bagaren, Den druckna gråterskan, Den glömska spåkvinnan, Den naiva krukmakaren. Så heter de, och deras uttryck är enkla och självklara. Här förenas lek och sårbarhet, och jag går från utställningen med glädjen och gråten i halsen.